

N e j v y š š í s o u d v trestní věci proti A., obžalovanému ze zločinu násilného smilstva, zmateční stížnost obžalovaného zčásti odmítl, zčásti zamítl.

Z d ů v o d ů :

Pokud jde o námitku s hlediska důvodu zmatečnosti podle § 385, čís. 1 b) tr. ř., že v souzeném případě jde pouze o pokus zločinu násilného smilstva a nikoli o dokonáný tento zločin, třeba poukázati na skutkové zjištění soudu první stolice, převzaté i odvolacím soudem, že se obžalovaný opětovně položil na poškozenou a snažil se svůj ztopořený pohlavní úd vsunouti do její pochvy, že se mu však pro malé rozměry pohlavního údu poškozené nepodařilo vniknouti zcela do pochvy, že se při tom obžalovaný pohyboval, až nastal po každé výron semene. Tento čin obžalovaného třeba označiti za soulož ve smyslu ustanovení § 232 tr. z. a nerozhoduje, že se obžalovanému nepodařilo zasunouti svůj pohlavní úd do pohlavního ústrojí poškozené tak, aby přešel i přes její hymen. Zneužil tedy obžalovaný poškozené, která následkem svého věku nemohla projevití svoji vůli, k mimomanželské souloži a jde proto o trestný čin dokonáný a nikoli jen o pokus. Správně proto nižší soudy kvalifikovaly trestný čin obžalovaného jako dokonáný zločin podle § 232, č. 2 tr. z.

Čís. 5961

Odvolal-li obžalovaný po vyhlášení rozsudku podľa § 53, odst. 3 tr. p. a § 42 advok. por. prehlásením do súdnej zápisnice plnomocenstvo pre svojho obhájcu, nastáva účinnosť tohoto prejavu pre súd oznámením odvolania plnej moci; zmätočná sťažnosť, ktorú potom podal obhájca v prospech obžalovaného (§ 383, II b) tr. p.), je podaná osobou neoprávnenou; je nerozhodné, že obhájca bol súdom upovedomený o odvolaní plnomocenstva až po podaní svojej zmätočnej sťažnosti.

(Rozh. zo dňa 11. septembra 1937, Zm III 420/37.)

N a j v y š š í s ú d v trestnej veci proti A. a spol. pre zločin vraždy zamietol sťažnosť obhájcu proti usneseniu krajského súdu.

D ô v o d y:

Napadnutým usnesením bola zmätočná sťažnosť sťažovateľa — obhájcu — odmietnutá ako podaná osobou neoprávnenou.

Proti tomuto usneseniu obhájca uplatnil sťažnosť a namieta, že ide o prípad obligatornej obhajoby a preto obhájca je povinný hájiť obžalovaného, kým alebo súd neustanoví alebo obžalovaný si nezvolí iného obhájcu. Upovedomenie obhájcu o odvolaní plnej moci obžalovaným sa stalo iba po podaní zmätočnej sťažnosti, iný obhájca nebol ani ustanovený ani zvolený a preto podľa názoru obhájcu krajský súd neprávom odmietol jeho zmätočnú sťažnosť.

Sťažnosť nie je základná.

V smysle § 56 tr. p. je obhajoba záväzná iba pre hlavné pojednávanie, a to v prípadoch v tomto zákonnom ustanovení uvedených. V súdnej veci ide o prípad obligatornej obhajoby. Sťažovateľ ako zvolený obhájca bol na hlavnom porotnom pojednávaní prítomný a preto bolo učené zadost' tomuto zákonnému ustanoveniu. Po vyhlásení rozsudku na hlavnom porotnom pojednávaní dňa 20. mája 1937 obhájca sa nevyjadril.

Obžalovaný A. ústnym prehlásením do zápisnice u krajského súdu dňa 22. mája 1937 odvolal plnú moc danú sťažovateľovi ako zvolenému obhájci. Sťažovateľ ako zvolený obhájca podal dňa 24. mája 1937 zmätočnú sťažnosť. O odvolaní plnej moci bol sťažovateľ súdom upovedomený dňa 8. júla 1937.

Podľa § 53, odst. 3 tr. p. a § 42 adv. por. môže obvinený obhájci, ktorého sám volil, kedykoľvek odňať plnú moc. Účinnosť tohoto odvolania plnej moci nastáva pre súd oznámením tohoto odvolania plnej moci súdu.

Vykázanie zmocnenia treba posudzovať podľa toho stavu, aký bol podľa obsahu spisov v dobe učeného opatrenia obhájcu. Na základe odvolania plnej moci obžalovaným nebola už plná moc sťažovateľa ako zvoleného obhájcu vykázaná a preto zmätočná sťažnosť podaná sťažovateľom ako zvoleným obhájcom po tomto odvolaní plnej moci bola podaná bez vykázanej plnej moci a teda osobou neoprávnenou. Pre toto posudzovanie je nerozhodné, že obhájca bol o odvolaní plnej moci upovedomený iba po podaní zmätočnej sťažnosti.

Odvolaním plnej moci, danej obžalovaným zvolenému obhájci, prestal tento byť obhájcom obžalovaného a preto neprichádza v úvahu ustanovenie § 383, odst. II b) tr. p. o podaní zmätočnej sťažnosti obhájcom v prospech obžalovaného aj proti vyslovenej vôli obžalovaného. Nemýlil sa preto krajský súd, keď odmietol zmätočnú sťažnosť sťažovateľovu ako podanú osobou neoprávnenou. Bezzákladná sťažnosť bola podľa § 379, odst. 4 tr. p. zamietnutá.

Čís. 5962.

Úder, ktorý zasadil poškodený obžalovanému päšťou do tváři, nie je takým »ťažkým ublížením«, aké sa vyžaduje ku kvalifikácii činu podľa § 307, odst. 2 tr. zák.; došlo-li však k nemu bez vážnej príčiny, v hostinci pred verejnosťou, mohol vyvolať u obžalovaného tak veľké a mocné duševné pohnutie (»veľké rozčúlenie« v smysle prvého odstavca § 307 tr. zák.), že bolo prekážkou kľudnej rozvahy a omedzovalo schopnosť rozhodovania obžalovaného.

(Rozh. zo dňa 11. septembra 1937, Zm IV 450/37.)

Najvyšší súd v trestnej veci proti A., obžalovanému zo zločinu úmyselného zabitia človeka, vyhovel čiastočne zmätočnej sťažnosti obžalovaného uplatnenej na základe § 385, čís. 1 b) tr. p., z to-